

Sygnatura akt: XI GC 753/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Weronika Szymczuk - Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko M. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. R. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwotę 15.746 (piętnaście tysięcy siedemset czterdzieści sześć) złotych i 62 (sześćdziesiąt dwa) grosze z odsetkami ustawowymi od kwot i dat:

- 4.824,21 złotych od dnia 17 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 605,25 złotych od dnia 23 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 708,86 złotych od dnia 30 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 314,74 złotych od dnia 31 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 539,76 złotych od dnia 6 września 2014 roku do dnia zapłaty;

- 775,77 złotych od dnia 6 września 2014 roku do dnia zapłaty;

- 7.377,27 złotych od dnia 7 września 2014 roku do dnia zapłaty;

- 600,76 złotych od dnia 14 września 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.204 (trzy tysiące dwieście cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 753/15

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. złożyła pozew przeciwko M. R. o zapłatę kwoty 15.746,62 złotych z odsetkami od wskazanych tam kwot i dat. Powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz, od pozwanej, kosztów

procesu. Według twierdzeń pisma pozwana kupowała od powodowej spółki materiały budowlane na podstawie faktur. Pozwana faktur nie opłacała.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 73).

W sprzeciwie (karta 80) Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że w aktach nie ma dowodu, że osoby podpisane pod fakturami i dokumentami były upoważnione do ich odbioru i składania zamówień w imieniu pozwanej. Pozwana zarzuciła brak doręczenia jej faktu VAT, wskazała na wadliwą podstawę obliczania odsetek.

W piśmie z dnia 20 lipca 2015 roku (karta 96) powódka podtrzymała żądanie. Powódka wskazała, że część dokumentów podpisała sama pozwana, pozostałe podpisano przez osoby do tego upoważnione. Terminy i wysokość odsetek wynikają z faktur.

Na terminie rozprawy pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał M. R. prowadzącej działalność gospodarczą materiały budowlane na łączną kwotę 15.759,61 złotych. Wystawiono fakturę VAT (...) na kwotę 48361,61 złotych z terminem płatności na dzień 15 sierpnia 2014 roku, fakturę VAT nr (...) na kwotę 605,25 złotych z terminem płatności 22 sierpnia 2014 roku, fakturę (...) na kwotę 708,86 złotych z terminem płatności na dzień 29 sierpnia 2014 roku, fakturę VAT (...) na kwotę 314, 74 złotych z terminem płatności na dzień 30 sierpnia 2014 roku, fakturę VAT (...) na kwotę 539,76 złotych z terminem płatności na dzień 5 września 2014 roku, fakturę VAT (...) na kwotę 775,77 złotych z terminem płatności na dzień 5 września 2014 roku, fakturę VAT (...) na kwotę 7.377, 27 złotych z terminem płatności na dzień 6 września 2104 roku, fakturę VAT (...) na kwotę 600,76 złotych z terminem płatności na dzień 13 września 2014 roku. Z pierwszej z wymienionych faktur do zapłaty pozostała kwota 4.824,21 złotych, pozostałe nie zostały opłacone.

Wszystkie faktury zostały wysłane na adres kupującej. Faktury odzwierciedlały ilość i cenę kupowanych przez M. R. od spółki (...) materiałów budowlanych, które zostały wydane kontrahentowi sprzedającego i osobom przez kontrahenta upoważnionym. Odebranie materiałów budowlanych potwierdzone było wydaniem dokumentów WZ. Wymienione faktury zostały zaksięgowane przez M. R. w księdze przychodów i rozchodów za 2014 rok.

Dowód:

- faktury, karta 16 – 19, 31 – 32, 36, 37, 43 – 44, 47 – 48, 53, 54, 58, 59, 62, 63;
- dowody wydania materiałów z magazynu, karta 20 – 30, 33 – 35, 38 – 42, 45, 46, 49 – 52, 55 – 57, 60, 61, 64 – 67;
- kopia z książki nadawczej spółki, karta 99-103;
- karta wzoru podpisów, karta 104;
- pismo Urzędu Skarbowego, karta 119;
- zeznania świadka D. D., karta 125-126;

Spółka (...) wzywała M. R. do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, karta 14 z dowodem nadania, karta 15;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

W sprawie sąd oparł się na wszystkich dokumentów tak załączonych do pozwu, jak i złożonych w toku postępowania. Ich wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez pozwaną, zaś tworzą one spójny i jasny obraz zawarcia umowy sprzedaży i wykonania jej warunków przez powodową spółkę.

W sprawie wykazany został fakt, iż strony łączyła umowa sprzedaży. Stosownie do treści art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód wykazał fakt zawarcia umowy, wysokość ceny sprzedaży za przedmioty wymienione w umowie (fakturach), ilość dostarczonego towaru. Sprzeciw pozwanej miał charakter dekonstruktywny. Pozwana zakwestionowała fakt, iż osoby podpisane pod fakturami i dowodami wydania materiału były do tego upoważnione. Powódka wykazała, że towar i faktury odbierały osoby do tego upoważnione co wynikało z karty wzoru podpisów (karta 104) i podpisów na samych dokumentach. Część dokumentów podpisała sama pozwana (na przykład karta 29 i 33).

Odnosnie zarzutu „braku podpisu pozwanej na fakturach załączonych do pozwu” - do pozwu załączono kopie faktur, oryginały posiada pozwana. Powódka złożyła dowody doręczenia faktur pozwanej, jak i doręczenia jej wezwania do zapłaty. Z treści pisma Urzędu Skarbowego (karta 119) wynika, że pozwana przedmiotowe faktury zaksięgowwała w rozliczeniu za 2014 rok, co oznacza że знаła te dokumenty, akceptowała je, odzwierciedlały stan faktyczny, nie zostały one odesłane wystawcy. Jednocześnie pozwana, wbrew zarządzeniu (karta 106 pkt 6) nie złożyła ksiąg i dokumentów rachunkowych oraz rejestru zakupów sprzedaży VAT za okres od czerwca 2014 roku do września 2014 roku (zobowiązanie i pouczenie karta 108). Pozwana została pouczona o konsekwencjach niezłożenia takiego dokumentu. Stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W myśl § 2 tej normy - sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu. O treści przywołanej normy pozwana została pouczona. Powyższe zaniechanie skutkuje przyjęciem, również w świetle informacji uzyskanej od Naczelnika Urzędu Skarbowego, że mimo treści sprzeciwu, treść dokumentów odzwierciedla stan faktyczny, pozwana przyjęła przedmiotowe faktury, zaksięgowwała je. Niniejsze przede wszystkim wskazuje na skuteczne zawarcie przez strony umowy sprzedaży i wykonanie przez powoda jej warunków i obowiązków na nim spoczywających. Pozwana nie odstąpiła od umowy, nie podniosła zarzutów niweczących zawarcie umowy, nie kwestionowała ilości i jakości towarów objętych umową, nie kwestionowała ceny, okoliczności te zatem, w świetle art. 127 k.p.c. i art. 230 fakty te uznać należy za przyznane.

W świetle zaś wykazania przez powoda, że faktury zostały wysłane pozwanej, zaksięgowwała ona te faktury, zaś materiały budowlane, których faktury dotyczą, zostały odebrane przez osoby do tego uprawnione – upoważnione, sąd uznał zasadność powództwa albowiem zarzuty podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie mogły ostać się.

Na ostatniej rozprawie pełnomocnik pozwanej wniósł o odroczenie terminu rozprawy celem prowadzenia rozmów ugodowych. Wniosek ten został oddalony. Trudno przypuszczać, aby pełnomocnik powoda, bądź jego przedstawiciel miał stawić się na tejże rozprawie albowiem spółka ma siedzibę w K., zaś pełnomocnik powodowej spółki kancelarię prowadzi w T.. Jednocześnie pozwana udzieliła pełnomocnictwa ogólnego procesowego pełnomocnikowi zawodowemu w dniu 22 października 2014 roku. Zdaniem sądu pełnomocnik miał możliwość aby ze sprawą zapoznać się i w odpowiednim terminie (pозwana otrzymała odpis pozwu w dniu 11 marca 2015 roku) rozpocząć rozmowy prowadzące do ugodowego zakończenia sporu z powodową spółką. Nie wyjaśniono z jakich względów rozmowy ugodowe mają rozpocząć się dopiero przed zamknięciem rozprawy. Zdaniem sądu niniejsze oświadczenie wywołałoby jedynie przedłużenie postępowania, co odbyłoby się ze szkodą dla powódki.

W zakresie odsetek sąd orzekał na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O ile pozwana w sprzeciwie wskazywała inny sposób obliczania odsetek, o tyle ich wysokość i sposób obliczania określony jest w każdej z faktur (na przykład karta 19), gdzie dokumenty te powołują się na odsetki z normy art. 481 k.c. Skoro zaś pozwana przyjęła i zaksięgowwała te faktury, nie sprzeciwiała się takim odsetkom, należało przyjąć, że w taki sposób, w zakresie odsetek strony umówiły się. Odsetki naliczane są od dnia następnego po dniu oznaczonym jako końcowy dzień zapłaty w każdej z faktur (wymagalność roszczenia).

Rozstrzygnięcie o kosztach z punktu 2 wyroku znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te składa się opłata od pozwu w wysokości 788 złotych (karta 2 i 69), opłata od pełnomocnictwa 17 złotych i wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w wysokości 2.400 złotych stosownie do treści § 6 pkt 5 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej;
3. Akta przedłożyć z pismami lub za 30 dni.